

BARTHA GUSZTÁV

Taxi

– Egyfelvonásos –

Díszlet: a nézőtérrel párhuzamosan–a harmadik, befejező jelenetben merőlegesen–elhelyezett két pár szék a taxik utastere. A Taxisok képzeletbeli kormányt, sebességváltót kezelnek.

Megvilágítás: a város éjszakai, és a szemből jövő, elhaladó gépkocsik reflektorainak hosszú vagy tompított fénye.

Első jelenet

Szereplők:

Taxis

Fiú

A Taxis a kormánynál ül, a Fiú jobbról érkezik, már-már futva. Szó nélkül „bevágja magát” a hátsó ülésre.

Taxis: Micsoda!? Csak úgy!...

Fiú: Hogy?

Taxis: A bárból?

Fiú: Köze?

Taxis: Biliárd? Kártya?

Fiú: Guruljunk.

Taxis: Hova?

Fiú: Mennyi?

Taxis: Dupla nappali.

Fiú: Alig este.

Taxis: Hajnal kettő.

Fiú: Majdnem reggel.

Taxis: Hova?

Fiú: Ide. Híd, benzinkút, jobbra.

Taxis: Ja!

Fiú: Lehet?

Taxis: Gyalogolni mindig.

Fiú: Messze.

Taxis: Fizetni?

Fiú: Van zsozsó. Nyugi.

Taxis (hátrafordul): Nyugis vagyok, pajti, kurvára! Húsz pénz lesz.

Fiú: Bazi sok.

Taxis: A lábbusz ingyen van.

Fiú: Tizenöt.

Taxis: Előre.

Fiú: Huhú! Húsz méterre odább meg bedöglesz.

Taxis: Kívül tágasabb.

Fiú: Ne, na!

Taxis: Nevezem. (Indít, lassan elindul.)

Fiú: Toljam?

Taxis: Hehe, de vicces!

Fiú (előveszi maroktelefonját, telefonál): Vedd már fel, baszd meg! Na! Én vagyok. –Hát én. –Gallyra vágtak. –Lehúztak. –Izé meg izé. Lé kell, sürgősen! –Legyen! –Ne csocsózz, gurul a ladik. –Hogy, hogy kakukk?! Baszd meg az órádat! –Vagy. –Férjen a szűk kobakodba! Érted, kicsinálnak, baszd meg! –Kapard össze, amid van. –Semmi, nulla... Halló! Hahó! –Mi a frász van a konyhába?! –Tata, hol a fenébe pislákol? –Rúgj bele, dugja bele a kisujját! Tuti, nem fog csöpögni. –Én majd kihajítom! Tizenöt pislantás és dörömbölök. –Olyan nincs, hogy nincs! Nyeregben leszek... kamatostól. –Hisztizz máskor, értve! Levegőt alig vesznek, két nyugdíj bőven sok. – Várj, elsírom magam. –Zabálják a tablettát?! Két vén hülye! Menjenek sóskázni, legeljenek! –Nem tudomásolok. Te se ingyen pelenkázol. Neveden a ház. –

Taxis (cseng a maroktelefonja, telefonál): Igen, mondjad. –

Fiú: Tojok rá, kit szeretnek, kit nem. –

Taxis: Vegyél be altatót, igyál forró tejet, vagy tudom is én...–

Fiú: Döngök a percen... –

Taxis: Nem dühöngök, csak dolgozom van; dolgozom, ha nem tudnád. – Jó, drágám! – Megígérem, amint végzek...– Nem hiszem, Irén miért hazudna...–

Fiú: Ne sóderrelj! A kurva életbe, kicsinálnak, értve!?! –

Taxis: Ne gyere nekem...–Puszi, puszi neked, nem kell mindjárt

sírni. – Persze hogy nem vagy féltékeny. Csak tudod, hajnali kettő, meg az idegeim. Nem vagyunk már húszévesek. –

Fiú: Nem működik. Lógok Vityának. Te, per kivel kefélsz? –

Taxis: Ne parázz, nem a korodra célozgatok! Hirtelen nem juttott jobb az eszembe. –

Fiú: Sanyó? Milyen Sanyó? –Tollas a Sanyika? –

Taxis: Tévedsz, nem felejtettem el. –

Fiú: Mossd ki a zokniját: két kiló kösz, dollárban. Becs', utoljára! – Nem mikor, most. Ha nyeregben leszek... esküszöm...–Nővérkém, na! Nem húzok lapot... soha... Eskü...–

Taxis: Kértelek, hogy a pénzen ne törd a fejed? (A Fiú közelebb hajol a Taxishoz.) – Na ugye! Ráadásul, van pár rendelt, zsíros fuvarom a hajnali vonatokhoz, egy városközi hatkor... – Örülök, hogy örülsz. Tentéj le szépen, puszi, puszi neked! –Igen. –

Fiú: Ismét! Berecsegtél. –Mi, takonyból van? Csörögj rá, és kuncsizz! –Pofa bagóért kicsinálták Cekkert, a melákot, la, úgy izélj! Ja, kevés hernyó van a kotyogómon, te dudálj vissza, mondjad, mi zúj. (Maga mellé teszi a telefont, hátradől.)

Taxis (nagyot fékez): Bassza meg! Kurva macskája, ez is... –Pofa be, drágám, dögölj le, és aludj! Megegyed az agyvelőmet a kibaszott születésnapplal. Elmegyünk, ott leszünk; megesszük, megisszuk, még a hugicádat is meghúzom, ha muszáj, csak szállj le végre a témáról! Pá! (Zsebre vágja a telefont, gázt ad.) Ménkü csapjon a pereputtyodba!

Fiú: Hozzám? –

Taxis: Minden a szart megünnepelnek: névnap, nőnap, anyám tyúkja... Ötszáz ide, ezer hriveny oda–mi a nekem! Beállok éjjeliőrnek, és franc fogja megenni a gyárukat, ahol kitalálták őket! Ide puszi, oda nyali... Juj de összetartó család vagyunk, juj de szeretjük, de nagyon, nagyon szeretjük egymást– meg a potyapénzt a borítékba. Iszok két felest, ezek egy darabka süteményt ötszázért, és... és le van tudva a vendéglátás. A Hoverlában, mit a Hoverlában, a párizsi Hiltonban nincsenek ilyen árak!

Fiú: Száz dolcsi. Nem rossz.

Taxis: Fenéket! És a fodrász, és a pucc? Csont nélkül veszi a kétszázat.

Fiú: Ne tejelj.

Taxis (*hangnemet vált*): Neked, fiacskám, a pénzemhez semmi köződ. Oda tejelek és akkor, amikor és ahová akarok, vili?!

Fiú: Károgtál.

Taxis: Károgy vissza. A magánéletemtől, coki!

Fiú: Baszd meg!

Taxis (hátrafordul): Befogod, vagy kirakjalak?

Fiú: Csuka vagyok. (Csend.)

Taxis: Hallom, a bárban nagyot rámoltak, Szásáék ráleltek egy emeletes hülyére. (Újra az utat nézi.) Vagy szarba, kisöreg, nagy szarba. (Hosszú csend. A Fiú összébb húzza magát.)

Fiú (tétován nyúl csörgő telefonja után): I-igen. – Most ezt Sanyó mondta, vagy te mondd? –

Taxis: Itt jobbra. (A város fényei elmaradnak.)

Fiú: Én, balek? – Ki az a Sanyó, mi a fenének hiszi magát az a Sanyó?! Hogy jön ahhoz...!– Vájja el ő! Te meg, eridj a pokolba! Hal-ló! Hé!

Taxis: Hányas házzszám?

Fiú: A... szász... százharmincas.

Taxis: Ha ebben a zugolyban van harminc ház, sokat mondok.

Fiú (értetlenül): Mi? Micsoda?

Taxis: Nincs tovább, végállomás.

Fiú: Van.

Taxis: Apádból csinálj bolondot!

Fiú (előránt valamit a háta mögül, a Taxis halántékához szorítja): Mondtam, hogy van?! Mondtam, vagy nem? Kezek a kormányon, kurva...

Taxis: Nyugi, kölyök, ne bassza meg...! Ne csinálj hülyeséget! A francba! Jó, ha van nálam egy százás. Egy vacak százásért... Tedd el azt az... izét, és odaadom.

Fiú: Beszartál, mi?

Taxis: Megy ki-ki a dolgára, egy árva szót... Figyelj, a mobiltelefonom megér vagy ezerötöt.

Fiú: A bárban azt fuvolázzák, a sóher feleségbolond a legvastagabb a droszton, kocsiülése pénzzel bélelt.

Taxis: Bolondság, az is bolond, aki kitalálta. Fiú, vidd az autórádiót, a...

Fiú: Szása nem beszél bolondokat! Érted, takony!!!...

A szín hirtelen elsötétedik. Pisztolydörrenés.

Második jelenet

Szereplők:

Taxis Döme

Férj

Rozika

Taxis Döme a gépkocsi szélvédőüvegét törölgeti. Jól öltözött utasai jobbról érkeznek. A Férj dühösen, nagy léptekkel, elől, Rozika–kerek utazótáskát vonszolva, balkezében túsarkú cipőjét tartva–sántikálva követi.

Férj: Szabad a kocsi?

Taxis Döme: A hölgy önnel van?

Férj: Egyelőre. Kirakjuk a szűrit, és fordulunk vissza.

Taxis Döme (abbahagyja a szélvédőüveg tisztítását): Nem értem, hogyhogy kirakjuk?

Férj: Hazavisszük.

Taxis Döme: Na, látja, ez már jobban hangzik! Mert kirakni, kérem, sok mindent ki lehet: csizmát az ablakba, mikuláskor; macskát az erkélyre, hogy reggelre ne rondítsa tele az előszobát; a táblát, hogy ne zavarj, meg hasonlók. De egy utast kirakni, ráadásul éjszaka! Brr!

Férj: Na, izé...

Taxis Döme: Az utasaimnak Döme vagyok, Taxis Döme. (Kitárja a kocsi képzeletbeli hátsó ajtaját) Tessenek parancsolni! Az ülések tiszták, a légfrissítőt ma cseréltem, a biztonsági öv becsatolható, nem dísznak van, mint sok taxiban. Ja, kérem, az utas kényelme és biztonsága elsődleges. Mi egy DVD lejátszó a biztonsághoz képest! Látja azt ott? Igen, pontosan, az egy URH rádió. Elég egy gombnyomás... Gondolom, hallott róla...

Férj: A taxisgyilkosságról? Hogyne.

Taxis Döme: Egy taknyos suhanc, néhány koszos hrivenyért...

Férj: Hogy a tarifa?

Taxis Döme: Hát, távolságtól függ. Az igazat megvallva, az éjszakai kuncsaftok nem verik fogukhoz a garast, örülnek, hogy épségben hazajutottak, nem ütötték le, zsebelték ki őket valamilyen sötét utcasarkon. Tudják, manapság az a trend: megy az ember magának, és egyszerűen

csak: puff! Utóbb még hálával tartozik az égnek, ha nem az intenzív osztályon tér magához.

Férj:: Kb.?

Taxis Döme: Öt hriveny kilométerre. Nappal még csak-csak akad visszafelé fuvar, de éjszaka, kérem...

Férj:: Mondtam, kirakjuk... ezt a nőt, és fordulunk vissza.

Taxis Döme: Ön a nyerő, a visszaút, mondhatni, ingyenbe lesz.

Férj: (Rozikához): Gyerünk, beszállás!

Rozika: Ne rángass, jó!

Taxis Döme: A táskát betehetjük a csomagtartóba, ha...

Férj:: Felesleges. (Megvetően.) A kőműveslegény a faluvégen lakik– állítólag.

Rozika, a táskával küszködve, átfészkelődik jobbra, a Férj, rövid hezitálás után, belül mellé.

Taxis Döme: Kész? (Becsapja a Taxi képzeletbeli ajtaját, belül a vezetőülésbe.) A címet, ha lenne szíves...

Férj:: Csak ide, Árokhátra.

Taxis Döme: Hát, nem annyira ide van az... No de, ne dicsekedjünk, a deszka egyenes. (Indít, elindul.) Ugye értik: az élet meggörnyeszt, a deszka kiegyenesít. Nem úgy ez a frászos felhajtó! Útadó, rühadó, riadó: tíz méteren meg ötven kátyú.

Rozika: Boldog vagy? (A Férj, válasz helyett, felrakja a táskát az ülésre, kettejük közé.)

Taxis Döme: Boldogság, gyere haza!

Férj:: Házhoz visszük.

Rozika: Muszáj szétkiabálni, muszáj róla mindenkinek tudni?

Férj: Mi van, most meg szégyelled? Megmondtam, a föld alá fogsz süllyedni a végén! Adnak nektek etyepetyét, szappanoperát, olyat, hogy a feneketek is habzani fog!

Rozika: Befejezted?

Férj: Még neked áll feljebb, te... te szerencsétlen, te... Kivakartalak a koszból, stórcra ültettelek te... te szerencsétlen tyúk, te... Mégy vissza a szegénységbe, a mocskba! Visszataszítlak, eltaposlak, érted, mint egy férget!

Rozika: Az a te bajod, hogy egyebed sincs, csak a nagy pofád! Ordibálni azt tudsz, ahhoz értesz...

Férj (kekkel): Neked, drágicám, már nincs szavazati jogod, elcsöszted–szó szerint. Elviszlek oda, ahová való vagy.

Rozika: Nem szeretlek, érted, soha sem szerettelek! Nem volt kit.

Férj: Örömmel hallom.

Rozika: Egy őszinte, kedves szót nem szóltál hozzám az öt év alatt. Ide eredj, oda menj; ezt csináld, azt csináld... A cipőimet te vásároltad, ezt is itt. (A Férj ölébe dobja a kezében tartott cipőt.) Tedd a többihez! Ha mezítláb fogok jární, akkor is százszor boldogabb leszek veled, mint veled. Érted, százszor, ezerszer...

Férj: Ostoba liba vagy, kész!

Rozika: Végre egy őszinte mondat! (Csönd.)

Taxis Döme: Ha gondolják, izé... bekapcsolhatom a rádiót.

Férj: Nem vagyok mulató kedvemben.

Taxis Döme Beszélgetnek, röhögcsélnek: nincs az ember egyedül. Hiába, no, a magányos ember félelme, főleg éjszaka. Hajtok én, mint a félőrült, sietek vissza a városba a vidéki fuvarok után, de biz isten, ha nem motyogna a skatulya, ki-kiverne a hideg verejtek. Fás, erdős útszakaszokon pláne. Nappal félek az erdőben, hát még... A mai világban könnyű eltévedni, istenem, hány meg hány ember bolyong. Itt van például a váltótársam, a harmadik asszonnyal lakik együtt, és megint válni készül. Takaros, takarékos kis asszonyka, fene érti, mert én nem, hogy miye nem passzol a kollegának. Jó, az első asszonya kikapós volt, a második, állítólag, bekapós, ivott, mint a nagyok, de a harmadikon nehéz kivetnivalót találni. Mondogatom is Misának: te, ha nem lennék nősemler, biz isten, feleségül venném.

Férj: Más levetett ingét.

Taxis Döme: Ha nem lennének a piacon ruhaturkálók, a fél város pucéran járna.

Férj: Azt kapnák, amit érdemelnek.

Pillanatig tartó vakító világosság, Taxis Döme nagyot fékez. Mindhárman hátrahanyatlanak, aztán előre buknak.

Taxis Döme(a kormány csapkodva): A kurva, kurva anyádat! Barom, állat, vesztél volna a picsába! Kurva állat! Diliházból szabadult idióta, hogy az!

Rozika: Mi... mi történt?

Taxis Döme Bassza meg, hogy bassza meg! Akasztani kellene és nyúzni a tökelütött marháját!

Férj: Szembevágta hosszúfénnel.

Taxis Döme (szemét dörgölve): Jól vannak ott hátul, nem esett bajuk?

Rozika: Nem, semmi...

Taxis Döme: Beképzelt szarházi. Feszít a tetves terepjárójában...

Barbár barom!

Férj: Szerintem, egy sikeres ember.

Rozika: Mi van, ha oszlopnak megy, elgázol valakit?

Taxis Döme: Hagyja, hölgyem, vannak emberek, nem is kevesen, akik, meg vannak győződve arról–de még, hogy!–hogya valakinek egyik kezében kormány van, a másikonban maroktelefon, a fenekében meg vibrátor zümmög, bármit megtehet, övé a világ. (Elindul.) Részben igazuk van, mert velük szemben, valóban mindent megtehet. Ha netán a fejükre szarna, még meg is köszönnék! Szabadna a becses nevét?

Rozika: Rozika.

Taxis Döme: Így van ez, Rozika, és nagyon sajnós, hogy így van.

Férj: Te, Döme, mi neked az eredeti szakmád?

Taxis Döme: Csak a barátaimnak vagyok te!

Férj: Rendben, megértettem. Szóval?

Rozika: Tudd meg, undok vagy. Egy... egy taxiban nem szokás fesegetni a másik magánéletét.

Férj: Nyisd ki jobban a füled! Nem a sofőr... úr magánéletére, hanem az előéletére vagyok kíváncsi. Inkább tűnik elcsapott papnak, bukkott pszichiáternek, mint kisiparosnak.

Taxis Döme: Céges a taxi. Amikor csődbe ment, feloszlott az állami kóceráj, magánoztam, míg lehetet, nem kellett többet jattolnom védelmi pénz gyanánt a sikeres fickóknak, mint amennyit kerestem. Aztán, honnan, honnan nem, jött egy, a sikeres fickóknál sikeresebb, és, nem mellékesen, erősebb ember, és már öt éve annak, hogy nála dolgozom. Élni és élni hagyni–ezt a szabályt nagyon jól vésse az agyába... uram.

Férj: Engem nem lehet csak úgy kioktatni! Főleg nem...

Rozika: Az isten szerelmére, hallgass, ne csináld itt is a cirkuszt! Ő nem én vagyok...

Férj: Istennek hiszi magát, vagy kicsodának?

Taxis Döme: Nyugi, nyugi...! Nem a kocsmában vagyunk.

Rozika: Hallod?

Férj: Nem érdekel, hol vagyunk! Nekem senki ne köpjön a leve-
sembe, senki, érted, mert nem állok jót magamért!

Rozika: Egy rossz szót nem szólt.

Férj: Kussolj, vagy úgy nyakon váglak, hogy kirepülsz az ablakon!

Taxis Döme (megállítja a kocsit, hátrafordul): Vagy modorizálja
magát az utas úr, vagy kiszáll!? Sürgősen döntse el!

Hosszú, kínos csönd.

Férj: Izé... inkább.

Taxis Döme: Éltem már át, rühelem a frontális összeütközéseket.

Rozika, megyünk vagy kiszállunk?

Rozika: Menjünk, ha lehet.

Taxis Döme: Ahogy parancsolja. (Indít, elindul.)

Férj: Jól hallottam?

Rozika: Jól.

Férj: Hülyeség, nekem ne játszd tovább az agyad, ismerlek...

Rozika: Te csak azt a Rozikát ismered, amilyen Rozikát csinál-
tál belőlem. A frigid, akarat nélküli hajás babát, akivel kényre-kedvre
bánhatsz. Nem akarok többé hajás baba lenni, elegem volt belőletek!
Anyádból, a hasonszőrű, hivatalbéli kollegáidból; a hátam mögötti su-
tyizásból, az örökös hazudozásból...

Férj: Né te, az ingyen kurvának, de fel nyílt a csipája! Aláadja
magát egy segédmunkásnak, és még jár a szája, neki áll feljebb! Te,
te... Hálátlan dög, akkor lássalak, mikor a hátam közepét! Takarodj
az életemből, szuka!

Rozika: Emberből vagyok, vannak érzéseim, vágyaim... A házba
sem jelentettél be, mert állítólag az anyád nevéen van, mert... mert va-
lójában annyiba se néztetek anyáddal, mint egy kutyát.

Taxis Döme: Ez hogy lehet? Mindennek van törvénye. Abszurd,
ilyen nincs, öt éve élnek együtt, és feleség nincs bejelentve a kö-
zös házba!

Férj: A ház az anyám nevéen van.

Taxis Döme: Ha a mennydörgetős ménkü nevéen van is!

Férj: Nagy közöttünk a korkülönbség.

Taxis Döme: Semmit nem magyaráz meg. Mikor elvette, nem volt nagy?

Férj: Van köze hozzá! Az útra ügyeljen inkább!

Taxis Döme: Már az nem normális...

Férj: Nem vagyunk kíváncsiak a véleményére.

Rozika: Én igen.

Taxis Döme: Rozika, drága, szereti azt a falusi fiatalembert?

Férj: Nem kérdés, teljesen elment az esze. Azzal állni egy asszony-nak az ura elé...

Taxis Döme: Nem magát kérdeztem.

Férj: Az ura elé, hogy ő szerelmes, hogy a szomszédban maltert keverő segédmunkással csalt meg, és hogy nem bírja tovább és a többi. Na, ez a nem normális dolog. Ha ehhez még, hozzá vesszük, a beosztásomat, társadalmi helyzetünket...

Rozika: Őszinte voltam, mert képtelen vagyok hazugságban élni, játszani tovább a szende, naiv feleséget.

Taxis Döme: Ez melyik nap történt? Már mit a vallomás.

Férj: Hogyhogy melyik nap! Vagy két órája.

Taxis Döme (fejcsóválva a fékre tapos): Mars ki a kocsimból! Maga, maga, szálljon ki, míg szépen vagyok.

Férj: Ez most... Semmi olyat nem mondtam... Miért?

Taxis Döme: Mire gyalog visszaér a városba, rájön. Kiszállás, nem mondom még egyszer!

Férj: Esküszöm, ezt keservesen megbánja! Még azt a napot is el fogja átkozni, mikkor a világra pottyant!

Taxis Döme: Sipirc!

A Férj, kezében a túsarkú cipővel, kiszáll, becsapja a képzeletbeli ajtót. Taxis Döme elindul.

Rozika: Nem lesz belőle baj?

Taxis Döme: Fenéket! Majd minden műszakra jut egy önfejű félhülye. Tele velük a padlás, kivagyai beírásaikkal a panaszkönyv.

Mind hangosabb motorzúgás, a szín elsötétedik.

Harmadik jelenet

Szereplők:

Taxisnő

Utas

A Taxisnő a taxiban várakozik. Az Utas váratlanul tűnik fel, s miután körbejárja, -mustrálja a kocsit, mint egy váratlan indíttatásnak engedve, bevágódik az anyósülésre.

Utas: Döntöttem.

Taxisnő: Maga igen...

Utas: Ne keressen kifogásokat, kérem! Tudom, hátul a helyem; pi-masz vagyok, neveletlen és... kiskegyed munkája után élő, gyerekét egyedül nevelő elvált asszony... Higgye el, ez mind mellékes, nem úgy érve, hogy a munkája lenne mellékes... A nők siránkozva dicsekednek, dicsekedve panaszkodnak, úgy általában, mintha nekünk, férfiaknak, csupa móka és kacagás lenne az életünk.

Taxisnő: Nem vagyok kékharisnya, semmi bajom a férfiakkal.

Utas: Rég figyelem önt...

Taxisnő: Az udvarlást szíveskedjék mellőzni, és üljön szépen hátra!

Utas: El kell, hogy mondjam, higgye el, nem tehetek másképp. Szeretem, kívánom önt, érti, álmaiban veled szeretkezem! Megőrülök érted, Ildi, az életem hajítófát sem ér nélküled!

Taxisnő (mosolyogva): Na most pedig, szálljon ki szépen! (Keresztülhajol az utason, kinyitja a taxi ajtaját.) Hogy tudja, nem Ildikónak hívnak.

Utas: Az Ildikónak szép nagy barna szemük van. Milyen parfümöt használ?

Taxisnő: Szimpla kölni... Na, kifelé, kifelé...!

Utas: Ne taszigálj, kérlek, még nem fejeztem be!

Taxisnő: Majd odakint.

Utas (gyorsan bekapcsolja a biztonsági övet): Nem! Most és itt.

Taxisnő: Ne makacskodjon! A milícia épülete két háztömbnyire van innen, ha nem tudná.

Utas: Utas vagyok. Utazni kívánok!

Taxisnő: Több mint pofátlanság!

Utas: Hallgass végig, kérlek!

Taxisnő: Már elmondta a mondókáját, zárójel bezárva. Nem érdekel kicsoda, micsoda, van nekem elég bajom, nem hiányzik az elmebaja.

Utas: Tudom.

Taxisnő: Akkor mindent megbeszéltünk, viszlát!

Utas: Városközi fuvar lenne.

Taxisnő: Velem ugyan nem, szatírokat nem furikáztatok!

Utas: Ez durva volt.

Taxisnő: Durva?! Ha nem száll ki azonnal!...

Utas: Senkit nem fog hívni.

Taxisnő: Nem-e?! Ez már tényleg... Száz százalék, hogy hiányzik egy kereke!

Utas: Az időm kevés.

Taxisnő: Akkor mire vár, fusson, rohanjon, ne pazarolja hiábavalóan a drága idejét.

Utas: Bolond lennék.

Taxisnő: A szavaiból ítélve, már az.

Utas: Nem érted, szeretlek! Legyél a feleségem!

Taxisnő: Ha nem tágít azonnal, milicet hívok! Esküszöm!

Utas: A helyedben nem tenném.

Taxisnő: Pszöh! Valóban egy agyament pasas!

Utas: Kicsin kicsi fordul.

Taxisnő (kényszeredetten nevet, készül kiszállni): Akkor hadd forogjon!

Utas: Csüccs vissza! (Csettint.) Tudom, hogy hívják a szeretődöt, mi a foglalkozása, a gyengéje... Sőt, egy fodrásznő révén, játszva megszereztem a neje telefonszámát is. Felhívhatom, ha gondolod.

Taxisnő: Semmit nem gondolok, csak egy nagyrakás... szemetet látok! És esküszöm, úgy kitakarítom a kocsiból...!

Utas (kiveszi a zakója zsebéből, a magasba emeli a kicsöngő maroktelefont): Egyenes adás!

Taxisnő (a telefon után kap): Kapcsolja ki azonnal! Érti, azonnal!

Utas (ráérősen zsebre rakja a telefont). Gyönyörű család–papa, mama, két óvodáskorú gyerek–, nem lenne szép dolog tőlünk, ha szét dúlnánk az idilljüket. Egyvalamit nem értek, miért csak hétfő éjszakánként találkozgatnak, bármikor megtehetnék. Nincs messze a parkerdő. (Hosszú csend.)

Taxisnő: Hová parancsolja az utas?

Utas: Hová, hová is...? Nekem mindegy, kocsikázzunk.

Taxisnő: Ingyen?

Utas (pénzcsomót vesz elő, a Taxisnő orra alá dugja): Egyáltalán nem zavar, ha ketyeg az óra. Amint látod, van pénzem.

Taxisnő: És aztán?

Utas: Mi az, hogy aztán?!.

Taxisnő (elindítja akocsít): Nyugi! Mással is csinálta már?

Utas: Mit?

Taxisnő: Ezt a kutyakomédiát?

Utas: Úgy néztek ki, mint aki...?! Ez a premierem. Komolyan. Pár perce még azt sem tudtam, igen, még azt sem... A helyszín nem volt kérdéses. Ildikó...

Taxisnő: Anikó vagyok nem Ildikó!

Utas: Hú de csúnya, ki dühös! Hol tartottam? Ja! Ildikóm, a titkaidat illetően légy nagyon óvatos! Ne hagyj, hogy rálássanak a magánéletedbe, mert pardon nélkül belemaszatolnak. Telefonhívás valamelyik utcai fülkéből, névtelen levélke stb. Css-s! Jó, ha tudod: tele a város titokvadászokkal.

Taxisnő: Puff neki! Egyik kuncsaftom marslakókkal haverkodik, a másik szellemekkel suttog, a harmadik... Istenem, mi ez, járvány; a városban mindenki megbuggyant?

Utas: Nem hiszed? Pedig így van. Vannak emberek, nem kevesen, akiknek szenvedélyük mások titkainak kifürkészése. Általában a beképzelt, sorsukkal, szerencséjükkel kérkedő emberkékre utaznak: kipécéznék, mondjuk, egy telhetetlen piaci patkányt vagy egy úrgazdag bővli gyárost, netán egy velejéig korrupt hivatali ügyintézőt, és apránként mindent titkát kifürkészik, és végül...

Taxisnő: Jól megszarolják.

Utas: Nem mondanám. A zsarolás bűncselekmény, börtönt nem ér a játék.

Taxisnő: Játék! Mások magánéletébe belerondítani, játék!?

Utas: Persze hogy az. Komolyan.

Taxisnő: Komolyan nem komolyan, balra térjek, vagy jobbra? Még hogy játék!... Balra vagy jobbra?

Utas: Balra. Teszik nekem a kis utca, olyan falusias. Itt-ott még lócák vannak kapuk mellett. Na, mit mondtam, ott van egy!

Taxisnő: Na és, hajtsak neki?!

Utas: Isten ments! (Csend.) Amit az előbb mondtam, nem kitaláció. Magam is... izé, az vagyok. Titokvadász.

Taxisnő: Majmolja a bulvárlapok újságíróit. Remek. A fenébe, az út is elég vidékies! Mondja, hogy jöttem képbe, mi a fenének szállt rám?

Utas: A modora... Hogy magyarázzam? Valóban rázós útszakasz.

Taxisnő: Mi baj a modorommal?

Utas: Udvariatlan. Kivagy. Gögös.

Taxisnő: Kösz a bókokat! Tudod mit, van egy ötletem: bérmentve visszaviszlek a drosztra, és mosolyogva elválunk. Leszállsz a magánéletéről, cserébe nem jelentlek föl zaklatásért... Mit szólsz hozzá?

Utas: Na végre!

Taxisnő: Mi ez a nagy öröm?

Utas: Ne érts félre, nem az ötletednek szól.

Taxisnő: Akkor mi a fészkes fenének?!

Utas: Végre tegeződünk, egyenlők vagyunk az egyenlőkkel.

Taxisnő: Pipuljak meg, ha értem! Tudod mit... fajankó, nem érdekszel!

Utas: Hogyhogy nem érdekelek! Persze, téged csak pénz tud érdekelni; teszel az embere, tojssz az önérzetére. Pénzt fosó, fafejű kuncsaft; pipogya balfék, meg hasonlók. Arra valók, hogy eltartsanak, mert én Bibi Ibi vagyok, tudom tekerni a kormányt, nyomni a gázpedált; tartani markom, mert ha valakinek, akkor csak is nekem jár a hosszú pénz. Kinek nem tetszik, menjen gyalog, csússzon hason, vigye mentő... Én Bibi Ibi vagyok, hétfő éjszakánként jót kufercikelek– a más urával. Nem kell rá mosni, főzni: tiszta sor. Ingyenbe van. A gyereket az állam neveli, az se kerül pénzbe. Ihaj-csuha, szép az élet! Még hogy szimpla kölni–márkás parfüm! Nincs fából az orrom, Bibi Ibikém, és úgy bele merek gázolni az önérzetedbe, mint még senki ez idáig! Mert...

Taxisnő: Csupa fül vagyok.

Utas: Hát... hát... ez nem igaz! Hogyhogy nem szégyelled magad, sül le pofádról a bőr! Szégyentelen, te...

Taxisnő (nagyot ásít): Nem ma szálltam le a felvédőről, kár erőlködnöd. Nálam jusst sincs potyázás, ingyen kufirc. Ellenben, még mindig áll az ajánlatom.

Utas: Most... most miért álltal félre?

Taxisnő: Végállomás. A kislányom nem intézetben van, bentlakásos iskolába tanul, és ez senki előtt nem titok. Aki tud jobb megoldást, üzenjen. Szóval, megegyezünk?

Utas (kikapcsolja a biztonsági övet): Pipogya nőszemély vagy, érted! Nekem van pénzem, rengeteg pénzem van. Nem kellene taxiznod, nem lennének anyagi gondjaid, élhetnél, mint egy grófnő; és akkor Anikónak se kellene bentlakásos iskolában tanulnia.

Taxisnő: Alkalomadtán gondolkodom az ajánlatán. Egyelőre (tartja a markát) tizenöt hrivenyt fizet az utas.

Utas: Ostoba liba! (Fizet, kiszáll, becsapja az ajtót, balra el.)

A Taxisnő a kormányra borul, zokog. A szín lassan elsötétedik.

Vége